

СПОРАЗУМЕНИЕ

между Европейската общност, Република Исландия и Кралство Норвегия, относно критериите и механизмите за определяне на държавата, която е компетентна да разглежда молбите за убежище, подадени в някоя от държавите-членки, или в Исландия или Норвегия

ЕВРОПЕЙСКАТА ОБЩНОСТ,

и

РЕПУБЛИКА ИСЛАНДИЯ и

КРАЛСТВО НОРВЕГИЯ,

наричани по-долу „договарящи страни”,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че държавите-членки на Европейския съюз са подписали Дъблинската конвенция за определяне на държавата, която компетентна за разглеждането на молбите за убежище, подадени в една от държавите-членки на Европейските общности¹, подписана в Дъблин на 15 юни 1990 г. (наричана по-долу “Дъблинската конвенция”),

КАТО СИ ПРИПОМНЯТ, че член 7 от Споразумението от 18 май 1999 г., сключено от Съвета на Европейския съюз (наричан по-долу “Съвета”), и Република Исландия и Кралство Норвегия, относно обвързването на последните с изпълнението, прилагането и по-нататъшното развитие на достиженията на правото на Европейския съюз от Шенген², изисква сключването на съответна спогодба относно критериите и механизмите за определяне на държавата, която е компетентна за разглеждането на молбите за убежище, подадени в някоя от държавите-членки или в Исландия или Норвегия,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че следователно е целесъобразно настоящото споразумение да обхваща разпоредбите от Дъблинската конвенция и релевантните разпоредби, които вече са приети от Комитета, който е създаден съгласно член 18 от тази конвенция, без да се накърняват установените от Дъблинската конвенция отношения между договарящите страни по тази конвенция,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че когато Исландия и Норвегия обработват данни по смисъла на настоящото споразумение, то те следва да прилагат Директива 95/46/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. относно закрилата на лицата по отношение на обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни³ (наричана по-долу

¹ ОВ С 254, 19.8.1997 г., стр. 1.

² ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 36.

³ ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31.

“Директива за защита на данните”) така, както тя се прилага от страна на държавите-членки на Европейската общност,

КАТО ПРИЗНАВАТ, въпреки това че разпоредбите на настоящото споразумение трябва да бъдат приспособени където е нужно, за да се вземе предвид позицията на Исландия и Норвегия в качеството им на държави, които не са членове на Европейската общност,

С УБЕЖДЕНИЕТО, че в настоящото споразумение е необходимо да бъде включен механизъм, който да осигурява последователност в развитието на достиженията на правото на Европейския съюз от Шенген, по-специално по отношение на въпросите, по смисъла на член 63 параграф. 1, буква а) от Договора за създаване на Европейската общност,

С УБЕЖДЕНИЕТО, че е необходимо да се организира сътрудничеството с Република Исландия и Кралство Норвегия на всички равнища по отношение на изпълнението, практическото приложение и по-нататъшното развитие на Дъблинската конвенция,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че за тази цел е необходимо да се изгради организационна структура, която да гарантира обвързването на Република Исландия и Кралство Норвегия с дейностите в тези области и да позволява тяхното участие в тези дейности посредством комитет,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че на 11 декември 2000 г. Съветът прие Регламент (ЕО) № 2725/2000 относно създаването на системата “Евродак” за сравнение на пръстови отпечатащи с цел ефективното прилагане на Дъблинската конвенция⁴, за да се спомогне за определянето на договарящата страна, която е компетентна за разглеждането на дадена молба за убежище, съгласно Дъблинската конвенция (наричан по-долу “Регламент “Евродак”),

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че настоящото споразумение следва да обхваща и въпросите, които са предмет на Регламента „Евродак” с оглед на едновременното изпълнение на настоящото споразумение в Исландия, Норвегия и Европейските общности,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че разпоредбите от дял IV на Договора за създаване на Европейската общност и актовете, приети на основата на този дял, не се прилагат за Кралство Дания, но че на Дания следва да бъде дадена възможност да се включи в настоящото споразумение, ако тя пожелае това,

СЕ ДОГОВОРИХА ЗА СЛЕДНОТО:

Член 1

1. Разпоредбите от Дъблинската конвенция, които са изброени в част 1 на приложението към настоящото споразумение, и решенията на Комитета, които е създаден с член 18 от Дъблинската конвенция, изброени в част 2

⁴ ОВ L 316, 15.12.2000 г., стр. 1.

на това приложение, се изпълняват от страна на Исландия и Норвегия и се прилагат в техните взаимоотношения и в отношенията им с държавите-членки, съгласно параграф 4.

2. Държавите-членки следва да прилагат разпоредбите на параграф 1, съгласно разпоредбата на параграф 4 в техните отношения с Исландия и Норвегия.
3. Исландия и Норвегия изпълняват и прилагат *mutatis mutandis* съответните разпоредбите от Директивата за защита на данните, така както те се прилагат за държавите-членки по отношение на данните, които се обработват с цел изпълнение и прилагане на разпоредбите от приложението
4. За целите на параграфи 1 и 2, позовавания на разпоредбите от приложението, които включват „държави-членки” се включват също така Исландия и Норвегия.
5. С оглед паралелното прилагане на Регламента “Евродак” в Исландия, Норвегия и Европейската Общност, настоящото споразумение се прилага към Регламента “Евродак”, като се взима предвид специфичното положение на Исландия и Норвегия, които не са държави-членки на Европейския съюз.

Член 2

1. При изготвянето на ново законодателство на основание на член 63, параграф 1 буква а) от Договора за създаване на Европейската общност в област, която е предмет на съдържанието на приложението към настоящото споразумение или на основание на член 1, параграф 5, Комисията на Европейските общности (наричана по-долу “Комисията”) неофициално се допитва до мнението на експерти от Исландия и Норвегия, така както се допитва до мнението на експерти от държавите-членки при изготвяне на своите предложения.
2. Когато Комисията предава на Европейския парламент и на Съвета предложения, които имат отношение към настоящото споразумение, тя също изпраща тези предложения до Исландия и Норвегия.

По искане на всяка една от договарящите страни в Съвместния комитет по член 3 може да се осъществи предварителна размяна на мнения.

3. В рамките на един продължителен процес на информиране и консултации през фазата, предхождаща приемането на законите, договарящите страни следва взаимно да се консултират в Съвместния комитет относно по-важните моменти, когато една от тях поиска това. След приемането на законите следва да се прилага процедурата, предвидена в член 4, параграфи 2 - 7.

4. Договарящите страни си сътрудничат добросъвестно по време на етапа на информиране и консултации, с цел в края на този процес да бъдат улеснени задачите на Съвместния Комитет в съответствие с настоящото споразумение.
5. Представителите на правителствата на Исландия и Норвегия имат право да правят предложения в Съвместния комитет по смисъла на параграф 1.
6. През подготвителния етап на изработване на проектомерки, които впоследствие да се предадат на комитетите, които подпомагат Комисията при упражняването на правомощията ѝ, Комисията следва да осигурява на експертите от Норвегия и Исландия възможно най-широко участие в съответствие с релевантните области, които са на дневен ред. В тази връзка, при разработване на мерки Комисията следва да се обръща към експерти от Исландия и Норвегия на същата основа, на която се обръща към експерти на държавите-членки.
7. В случаите, когато бъде сезиран Съвета в съответствие с процедурата, приложима за типа на комитета, ангажиран със случая, Комисията следва да препраща до Съвета мненията на експертите на Исландия и Норвегия.

Член 3

1. С настоящото споразумение се учредява Съвместен комитет, който се състои от представители на договарящите страни.
2. Съвместния комитет следва да приеме с консенсус свой Процедурен правилник.
3. Съвместният комитет заседава по инициатива на своя председател или по искане на някой от членовете му.
4. Съвместният комитет следва да заседава на подходящото равнище, според конкретните обстоятелства, с цел да разглежда практическото изпълнение и приложение на разпоредбите на приложението, включително и на нови актове или мерки, които са посочени в член 1, които се приемат от Комитета по член 18 от Дъблинската конвенция, и с цел размяната на мнения относно изготвяне на ново законодателство на основание на член 63, параграф 1, буква а) от Договора за създаване на Европейската общност, и които се отнасят до въпросите по член 1, параграф 5 или от приложението.

Целият обмен на информация, която касае настоящото споразумение се осъществява в рамките на Съвместния комитет.

5. Длъжността председател на Съвместния комитет следва да се заема на ротационен принцип за периоди от шест месеца от представителя на Европейската общност и от представителите на правителствата на Исландия и Норвегия, според азбучния ред на имената им.

Член 4

1. В съответствие с параграф 2, когато Комитетът по член 18 от Дъблинската конвенция, приема нови актове или мерки, които се отнасят до въпросите по член 1, то държавите-членки, от една страна, и Исландия и Норвегия, от друга, следва да прилагат тези актове и мерки от един и същ момент нататък, освен ако в тях изрично не е посочено друго.
2. Комисията следва незабавно да нотифицира Исландия и Норвегия относно приемането на новите актове или мерки по параграф 1. Исландия и Норвегия следва независимо една от друга да взимат решение дали да приемат тяхното съдържание и да ги прилагат във вътрешния си правен ред. Тези решения следва в рамките на 30 дни от приемането на съответните актове или мерки да бъдат нотифицирани до генералния секретариат на Съвета и на Комисията .
3. Ако съдържанието на един такъв акт или мярка може да стане задължително за Исландия само след като бъдат изпълнени определени конституционни изисквания, то Исландия следва да уведоми за това Генералния секретариат на Съвета и, когато извършва нотификация си. При изпълнение на всички тези конституционни изисквания Исландия следва да уведоми своевременно за това в писмен вид Генералния секретариат на Съвета и Комисията и следва да предостави тази информация възможно най-скоро, преди датата, определена за влизане в сила на акта или мярката за Исландия в съответствие с параграф 1.
4. Ако съдържанието на един такъв акт или мярка може да стане задължително за Норвегия само след като бъдат изпълнени определени конституционни изисквания, то Норвегия следва да уведоми за това Генералния секретариат на Съвета и Комисията, когато извършва нотификация си. При изпълнение на всички тези конституционни изисквания Норвегия следва своевременно, не по-късно от шест месеца след нотифицирането ѝ от страна компетентната институция на Европейския съюз, да уведоми за това в писмен вид Генералния секретариат на Съвета и Комисията. През периода, считан от датата, определена за влизане в сила на акта или мярката за Норвегия, до съобщаването за изпълнение на конституционните изисквания, Норвегия следва да прилага временно съдържанието на един такъв акт или мярка, когато това е възможно.
5. Приемането от страна на Исландия и Норвегия на актовете и мерките по параграф 1, следва да породи права и задължения между Исландия и Норвегия, както и между Исландия и Норвегия, от една страна, и държавите-членки на Европейския съюз, от друга.
6. В случай, че
 - а) или Исландия, или Норвегия нотифицира решението си да не приеме съдържанието на акта или мярката по параграф 1 и към които са приложени процедурите, предвидени в настоящото споразумение; или

б) или Исландия, или Норвегия не изпрати нотификация в рамките на срока от 30 дни, определен в параграф 2; или

в) Исландия не изпрати нотификация преди датата, определена за влизане в сила за Исландия на съответния акт или мярка; или

г) Норвегия не изпрати нотификация в рамките на срока от шест месеца, предвиден в параграф 4, или не осигури временно приложение на съответния акт или мярка, както е предвидено в същата параграф, след датата, определена за влизане в сила за Норвегия на акта или мярката;

Настоящото споразумение следва да се счита за суспендирано по отношение на Исландия или Норвегия, в зависимост от конкретния случай.

7. Съвместният комитет следва да проучи въпросите, довели до суспендирането и да се ангажира в рамките на период от 90 дни да поправя причините за отказа актът или мярката да бъде приет(а) или ратифициран(а). След като проучи всички по-нататъшни възможности за запазване на успешното действие на настоящото Споразумение, включително възможността да се обърне внимание на принципа за реципрочност на законодателството, Комитетът може да реши с единодушие да възстанови споразумението. В случай, че настоящото споразумение продължава да е суспендирано след изтичане на периода от 90 дни, то следва да се счита за прекратено по отношение на Исландия или Норвегия, в зависимост от конкретния случай.

Член 5

До влизането в сила на мерките по член 2, параграф 1, и като се заменят разпоредбите на член 1, параграф 1, в съответствие с член 4, параграфи 3 и 4, в случай че една договаряща страна изпитва сериозни затруднения вследствие на съществена промяна на обстановката, възникнала в резултат на сключването на настоящото споразумение, тази страна може да отнесе въпроса до Съвместния комитет по член 3, така че последният да има възможност да представи пред договарящите страни мерки за справяне със ситуацията. Съвместният комитет може с единодушие може с единодушие да приеме такива мерки. Когато не може да се постигне единодушие, се прилага член 8.

Член 6

1. За да се осъществи целта на договарящите страни да постигнат възможно най-единно прилагане и тълкуване на разпоредбите на член 1, Съвместният комитет следва постоянно да следи развитието на съдебната практика в съда на Европейските общности (наричан по-долу "Съда"), както и развитието на съдебната практика в компетентните съдилища на Исландия и Норвегия, която е свързана с тези разпоредби. За тази цел договарящите страни се договарят да осигуряват своевременния взаимен обмен на информация за такива съдебни практики.

2. При условие, че се приемат необходимите промени в Процедурния правилник на Съда, на Исландия и Норвегия следва да се даде право да представят пред съда техни казуални обосновки и писмени наблюдения в случаите, когато даден съд или трибунал на държава-членка е отнесъл за тълкувателно заключение до съда въпрос, които се отнася до тълкуването на някоя от разпоредбите на член 1, параграф 5 и в член 2, параграф 1.

Член 7

1. Исландия и Норвегия следва всяка година да представят доклади до Съвместния комитет относно начина, по който техните административни органи и съдилища прилагат и тълкуват разпоредбите по член 1, така както те се тълкуват от съда, според конкретния случай.
2. Ако Съвместният комитет не съумее да осигури запазването на еднакво приложение и тълкуване в рамките на два месеца, след като бъде уведомен за случай на съществени различия между съдебните практики на съда и на съдилищата на Исландия и Норвегия, или за случай на съществени различия между приложението на разпоредбите, упоменати в член 1, от страна на органите на засегнатите държави-членки и от страна на органите на Исландия и Норвегия, то следва да се приложи процедурата от член 8.

Член 8

1. В случай на възникване на спор по отношение на прилагането или тълкуването на настоящото Споразумение, или при възникване на ситуацията, предвидена в член 5 и член 7, параграф 2, въпросът следва да се включи официално в дневния ред на Съвместния комитет като спорен въпрос.
2. Съвместният комитет разполага с 90 дни, считано от датата на приемане на дневния ред, в който е включен спорния въпрос, в рамките на които да уреди спора.
3. В случай, че спорът не може да бъде уреден от Съвместния комитет в рамките на 90 дни предвидените в параграф 2, следва да се определи допълнителен период от 90 дни за окончателно уреждане на спора. Ако Съвместният комитет не взел решение до края на втория период, това Споразумение се прекратява по отношение на Исландия и Норвегия, в зависимост от случая, до края на последния ден на този срок.

Член 9

1. По отношение на административните и оперативните разходи, свързани с въвеждането и експлоатацията на “Евродак”, Исландия и Норвегия следва ежегодно да внасят в общия бюджет на Европейския съюз сумите от

- за Исландия 0,1%

- за Норвегия 4,995%

от първоначалния ориентировъчен размер 9 575 000 EUR от средства, отпуснати за посрещане на финансови ангажименти, и 5 000 000 EUR от средства, отпуснати за извършване на плащания, а от бюджетната 2002 година нататък - съответно заделените бюджетни средства за съответната бюджетна година.

По отношение на други административни или оперативни разходи, които са свързани с прилагането на настоящото Споразумение, Исландия и Норвегия следва да се включат в разпределението на тези разходи, като ежегодно внасят в общия бюджет на Европейския съюз суми в съответствие с процента на brutния вътрешен продукт на страните им спрямо brutния вътрешен продукт на всички участващи страни, взети заедно.

2. Исландия и Норвегия имат право да получават свързаните с настоящото споразумение документи и да изискват тълкуване на заседания на Съвместния комитет, което се предоставя на избран от тях официален език на институциите на Европейските общности. Разходите по превода или тълкуването на или от исландски или норвежки се понасят от Исландия и Норвегия, в зависимост от случая.

Член 10

Националните надзорни органи за защита на данните в Исландия и Норвегия и независимият надзорен орган, създаден по силата на член 286, параграф 2 от Договора за създаване на Европейската общност, следва да си сътрудничат в степента, която е необходима за изпълнението на техните задължения, и по-специално чрез обмен на всякаква полезна информация. Веднага след създаването на този орган следва да се договорят начините и формите за такова сътрудничество.

Член 11

1. Настоящото споразумение не влияе по никакъв начин на Споразумението за Европейското икономическо пространство или на което и да е друго споразумение, сключено между Европейската общност и Исландия и/или Норвегия, или между Съвета и Исландия и/или Норвегия.
2. Настоящото Споразумение не влияе по никакъв начин на бъдещите споразумения, които Европейската общност ще сключва с Исландия и/или Норвегия.
3. Настоящото Споразумение не следва да влияе на сътрудничеството в рамките на Северния паспортен съюз, доколкото това сътрудничество не

възпрепятства или не е в нарушение на настоящото споразумение и на актовете и мерките, основани на настоящото споразумение.

Член 12

Кралство Дания може да иска да участва в настоящото Споразумение. Договарящите страни, които действат със съгласието на Кралство Дания, следва да определят условията за такова участие чрез Протокол към настоящото Споразумение.

Член 13

1. Предвид условията от параграфи 2 и 5, настоящото споразумение следва да се прилага на територията, в която е приложим Договора за създаване на Европейската общност, и на територията на Исландия и Норвегия.
2. Настоящото споразумение не следва да се прилага за Svalbard (Spitzbergen).
3. Настоящото споразумение следва да се прилага на територията на Кралство Дания само в съответствие с разпоредбите от член 12, а във Фарьорските острови и Гренландия - само след включване на тези територии в обхвата на действие на Дъблинската конвенция.
4. Настоящото споразумение не следва да се прилага за Френските отвъдморски територии.
5. Настоящото Споразумение следва да влезе в действие в Гибралтар само след прилагане на Дъблинската конвенция или на някоя мярка на Общността, която замества тази конвенция за Гибралтар.

Член 14

1. Настоящото споразумение подлежи на ратификация или одобрение от страна на договарящите страни. Инструментите по ратификация или одобрение се депозират при Генералния секретар на Съвета, който действа като депозитар.
2. Настоящото споразумение следва да влезе в сила в първия ден от месеца след деня, в който депозитарът уведоми договарящите страни, че и последния инструмент по ратификация или одобрение е бил депозиран.

Член 15

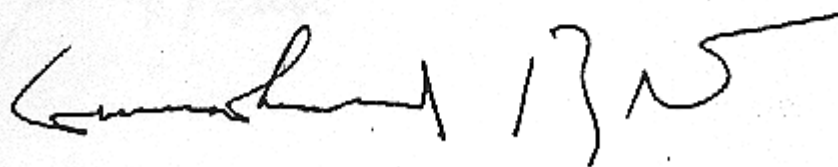
Всяка договаряща страна може да прекрати настоящото Споразумение чрез изпращане на писмена декларация до депозитара. Тази декларация следва да влезе в сила шест месеца след нейното депозиране. Споразумението следва да спре да бъде в сила, ако бъде денонсирано или от страна на Европейската общност, или от страна и на Исландия, и на Норвегия.

Съставено в Брюксел, на деветнадесетия ден от месец януари през две хиляди и първа година, в един екземпляр на датски, нидерландски, английски, фински, френски, немски, гръцки, италиански, португалски, испански, шведски, исландски и норвежки език, като всички текстове са с еднаква сила. Оригиналът се депозира в архива на Генералния секретариат на Съвета на Европейския съюз.

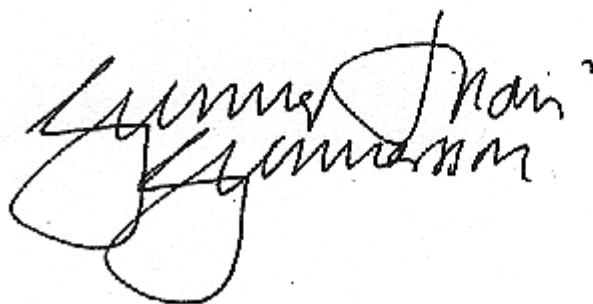
За Европейската общност:

За Република Исландия:

For la Comunidad Europea
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Voor de Europese Gemeenschap
Pela Comunidade Europeia
Euroopan yhteisön puolesta
På Europeiska gemenskapens vägnar
Fyrir hönd Eyrópuandlagsins
For Det europeiske fællesskap

For la República de Islandia
For Republikken Island
Für die Republik Island
Για τη Δημοκρατία της Ισλανδίας
For the Republic of Iceland
Pour la République d'Islande
Per la Repubblica d'Islanda
Voor de Republiek IJsland
Pela República da Islândia
Islannin tasavallan puolesta
På Republikken Islands vägnar
Fyrir hönd Lýðveldisins Íslands
For Republikken Island

ПРИЛОЖЕНИЕ

РАЗПОРЕДБИ, КОИТО СЕ ОТНАСЯТ ДО ДЪБЛИНСКАТА КОНВЕНЦИЯ И РЕШЕНИЯ НА КОМИТЕТА ПО ЧЛЕН 18 ОТ ДЪБЛИНСКАТА КОНВЕНЦИЯ

Част 1: Дъблинска конвенция

Всички разпоредби от Конвенцията, подписана в Дъблин на 15 юни 1990 г. за определяне на държавата, която компетентна да разглежда молбите за убежище, подадени в някоя от държавите-членки, с изключение на членове от 16 до 22.

Част 2: Решения на Комитета по член 18 от Дъблинската конвенция

Решение № 1/97 от 9 септември 1997 г. на Комитета по член 18 от Дъблинската конвенция от 15 юни 1990 г., относно разпоредби за прилагане на Конвенцията.

Решение № 1/98 от 30 юни 1998 г. на Комитета по член 18 от Дъблинската конвенция от 15 юни 1990 г., относно разпоредби за прилагане на Конвенцията.

ДЕКЛАРАЦИИ

ДЕКЛАРАЦИЯ 1

До приемането от страна на Европейската общност на законодателство, които да заместят Дъблинската конвенция, договарящите страни следва да свикват заседание на Съвместния комитет по член 3, параграф 1 от споразумението, във връзка с всяко едно заседание на Комитета по член 18 на Дъблинската Конвенция, включително заседания на експертно равнище за подготовка на неговата работа.

ДЕКЛАРАЦИЯ 2

Договарящите страни подчертават значението на един тесен и активен диалог между всички, които са ангажирани с прилагането на Дъблинската конвенция и на мерките по член 2, параграф 1 от споразумението.

Комисията следва да кани на заседанията на Съвместния комитет експерти от държавите-членки, с цел обмяната на мнения, при пълно съблюдаване на член 3, параграф 1 от споразумението с Исландия и Норвегия относно всички въпроси, които са предмет на споразумението.

Договарящите страни обърнаха внимание на готовността на държавите-членки да приемат такива покани и да участват в такъв обмен на мнения с Исландия и Норвегия по всички въпроси, които са предмет на споразумението.

ДЕКЛАРАЦИЯ 3

Договарящите страни се договориха, че в Процедурният правилник на Съвместния комитет по член 3 от споразумението, следва да се посочи, че правилата на онези институции на Европейския съюз, в които се изготвят документите, които се отнасят до мерките за защита на класифицирана информация, които са приложими за тези институции, следва да се прилагат също и за защитата на използваната от Съвместния Комитет класифицирана информация.

ДЕКЛАРАЦИЯ 4

В обхвата на това споразумението, договарящите страни се договориха да прилагат принципите за размяната на писма, които са заложили в приложението към Споразумението от 18 май 1999 г., по отношение на работата на Комитетите, които подпомагат Комисията на Европейските общности при упражняването на правомощията ѝ.

ДЕКЛАРАЦИЯ 5

Договарящите страни се договориха, че Решение № 1/2000 от 31 октомври 2000 г. на Комитета по член 18 от Дъблинската конвенция от 15 юни 1990 г., по отношение на прехвърлянето на отговорност за членове на семейството в

съответствие с член 3, параграф 4 и член 9 от тази конвенция, следва да бъде включено в обхвата на споразумението съгласно процедурата от член 4 от него.